

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **L. P.**, bytom A., zastúpený: *JUDr. J. B., advokátka so sídlom M.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, odbor poriadkovej polície v Košiciach**, so sídlom Kuzmányho č. 8, Košice, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KRP-16/PP-D-2009 zo dňa 23.03.2009, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/65/2009-32 zo dňa 19.11.2009 v časti o trovách konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/65/2009-32 zo dňa 19. novembra 2009 v časti o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 62,7 € do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 6S/65/2009-32 zo dňa 19.11.2009 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) rozhodnutie žalovaného č. KRP-16/PP-D-2009 zo dňa 23.03.2009 ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove č. ORP-53-3/PP-AD-2009 zo dňa 09.02.2009 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v sume 307,76 €, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný na účet advokátky JUDr. Z.V. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok krajského súdu napadol žalovaný odvolaním, jeho výrok v časti o náhrade trov konania a odôvodnenie v celom rozsahu. Má za to, že krajský súd sa v odôvodnení svojho rozsudku nesprávne opieral o ustanovenie § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 190/2003 Z.z., ktoré vyhlásil Ústavný súd Slovenskej republiky za nesúladne s Ústavou Slovenskej republiky

a ktoré stratilo účinnosť, a preto nesprávne právne posúdil vec. Nesúhlasil s priznaním trov konania žalobcovi a poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Sžo 153/2009 zo dňa 03.11.2009.

Žiadal, aby najvyšší súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, aby zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRP-16/PP-D-2009 zo dňa 23.03.2009 ako aj rozhodnutie odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove č. ORP-53-3/PP-AD-2009 zo dňa 09.02.2009, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný v rozpore s ustanoveniami zákona č. 190/2003 Z.z. nesprávne posúdil žalobcu ako osobu, ktorá sa nepovažuje za bezúhonnú. Na svoje rozhodnutie nedôvodne aplikoval § 19 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, pričom správne mal postupovať podľa § 19 ods. 1 písm. c/. Rozhodnutie žalovaného ako správneho orgánu vo veci vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pozastavenie účinnosti časti zákona č. 190/2003 Z.z. nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 382/2009 Z.z. zo dňa 20.05.2009 neanuluje nesprávne aplikovanie zákona č. 190/2003 Z.z. zo strany žalovaného. V danom prípade išlo iba o pozastavenie účinnosti časti tohto zákona ústavným súdom na jeho zosúladenie s Ústavou Slovenskej republiky, pričom tento zákon nestratil svoju platnosť. V zmysle platných ustanovení zákona o Ústavnom súde v lehote do šiestich mesiacov bolo novelizované znenie zákona č. 190/2003 Z.z. v znení zákona č. 440/2009 Z.z. Toto nové znenie zákona však nijakým spôsobom neovplyvňuje nesprávnu aplikáciu pôvodného znenia zákona žalovaným. Z tohto dôvodu neobstojí ani jeho tvrdenie, že následok zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného nevyvolal žalobca, ale toto zrušenie bolo vyvolané nálezom ústavného súdu. Taktiež nie je dôvodné tvrdenie žalovaného, že nebolo v jeho dispozícii rozhodnúť podľa pôvodnej právnej úpravy inak, lebo žalovanému v tom bránili platné ustanovenia zákona č. 190/2003 Z.z. Práve naopak, správny orgán porušil platné ustanovenia tohto zákona a svojím rozhodnutím porušil práva žalobcu. Navrhol odvolaciemu súdu, aby odmietol odvolanie žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v časti o trovách konania a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Trebišove rozhodnutím č. ORP-53-3/PP-AD-2009 zo dňa 09.02.2009 podľa § 16 písm. d/ zákona č. 190/2003 Z.z. s poukazom na § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 190/2003 Z.z. nevydalo zbrojný preukaz žalobcovi na základe žiadosti o vydanie zbrojného preukazu na skupinu „C“ a „D“ zbrojného preukazu.

Žalovaný rozhodnutím č. KRP-16/PP-D-2009 zo dňa 23.03.2009 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove č. ORP-53-3/PP-AD-2009 zo dňa 09.02.2009.

Odpisom registra trestov zo dňa 02.01.2009 mal žalovaný za preukázané, že žalobca bol dňa 04.03.2003 odsúdený Okresným súdom v Trebišove sp.zn. 1T 346/01 za pokračujúci trestný čin pytliactva podľa § 181d ods. 1 Trestného zákona účinného do 01.12.2000. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 11.06.2003 (právoplatné toho istého dňa) sp.zn. 4To 100/03 potvrdil vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu v Trebišove.

Na základe toho žalovaný konštatoval, že žalobca nespĺňa podmienku bezúhonnosti držiteľa zbrojného preukazu podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 190/2003 Z.z. Trestný čin pytliactva podľa § 181d ods. 1 Trestného zákona účinného do 01.12.2000, za ktorý bol žalobca právoplatne odsúdený, je trestným činom úmyselným spáchaným so zbraňou. Z tohto dôvodu podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 190/2003 Z.z. žalobcu nepovažoval za bezúhonnú osobu na účely vydania zbrojného preukazu.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 6S/65/2009-32 zo dňa 19.11.2009 zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRP-16/PP-D-2009 zo dňa 23.03.2009 ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove č. ORP-53-3/PP-AD-2009 zo dňa 09.02.2009 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p., z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože v prípade trestného činu pytliactva podľa § 181d ods. 1 Trestného zákona účinného do 01.12.2000 nejde o úmyselný trestný čin spáchaný so zbraňou.

Žalovaný podal odvolanie proti výroku o trovách konania a proti celému odôvodneniu rozsudku krajského súdu. Namietal, že odôvodnenie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a to z toho dôvodu, že krajský súd v odôvodnení rozhodnutia vychádzal z ustanovení zákona č. 190/2003 Z.z., ktoré v čase jeho rozhodovania boli nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 15/06-95 zo dňa 20.05.2009 vyhlásené za nesúladne s Ústavou Slovenskej republiky. Na základe takéhoto nesprávneho právneho posúdenia veci, krajský súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania.

Podľa § 202 ods. 4 O.s.p. odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Správnosť právneho názoru krajského súdu môže byť predmetom preskúmania v odvolacom konaní len spolu s preskúmaním správnosti samotného výroku rozhodnutia. Keďže žalovaný napadol len výrok o trovách konania, najvyšší súd nemôže preskúmať správnosť právneho názoru súdu prvého stupňa, teda ako krajský súd vec právne posúdil.

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné

osobitného zreteľa.

V prejednávanej veci krajský súd zrušil rozhodnutia správnych orgánov podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Za daných okolností nie je preukázaná existencia dôvodu hodného osobitného zreteľa na nepriznanie práva na náhradu trov konania úspešnému žalobcovi.

Rozsudkom najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžo 153/2009 zo dňa 03.11.2009, o ktorý žalovaný svoj právny nárok opiera, najvyšší súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/110/2008-41 zo dňa 26.02.2009 tak, že rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. KRP-29/PP-AD-2008 zo dňa 06.08.2008 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach č. ORP-10-79/OD-MI-2008 zo dňa 11.07.2008 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p., z dôvodu zistenia takej vady v konaní, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, za ktorú považoval to, že predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného vydané podľa § 19 ods. 1 písm. b/ zákona č. 190/2003 Z.z., ktoré vyhlásil Ústavný súd Slovenskej republiky za nesúladne s Ústavou Slovenskej republiky, a ktoré stratilo účinnosť. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal s poukazom na § 150 O.s.p. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval vonkajšie okolnosti majúce za následok zrušenie napadnutých rozhodnutí, ktorých pôvod bol mimo účastníkov konania, ktoré nevyvolal žalobca a neboli ani v dispozícii žalovaného, ktorý v čase rozhodovania vychádzal z platnej právnej úpravy a nebolo by v súlade s dobrými mravmi zaviazat' ho k náhrade trov konania.

Najvyšší súd vo veci sp.zn 1Sžo 153/2009 preskúmaval rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/110/2008-41 zo dňa 26.02.2009 v celom rozsahu na základe žalobcom podaného odvolania a rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. KRP-29/PP-AD-2008 zo dňa 06.08.2008 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach č. ORP-10-79/OD-MI-2008 zo dňa 11.07.2008 zrušil z dôvodu, že ustanovenie zákona na základe ktorého bolo vydané rozhodnutie správneho orgánu bolo nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky vyhlásené za nesúladne s Ústavou Slovenskej republiky. Na základe toho, že najvyšší súd zrušoval rozhodnutie s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 15/06-95 zo dňa 20.05.2009, čo považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, nepriznal žalobcovi náhradu trov konania. **Z uvedeného vyplýva, že nejde o obdobnú vec, pretože v prejednávanej veci žalovaný podal odvolanie len proti výroku o trovách konania.** Preto nemohol najvyšší súd v prejednávanej veci postupovať ako vo veci sp.zn. 1Sžo 153/2009 a nepriznať žalobcovi náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/65/2009-32 zo dňa 19.11.2009 v napadnutej časti o trovách konania podľa § 219 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca si v odvolacom konaní uplatnil trovy právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby – písomné podanie vyjadrenia k odvolaniu žalovaného zo dňa 25.01.2010 vo výške 55,49 € a režijný paušál 7,21 €.

Najvyšší súd zistil, že sú splnené podmienky na priznanie náhrady trov právneho zastúpenia žalobcovi v odvolacom konaní za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 25.01.2010 vo výške $\frac{1}{2}$ hodnoty úkonu právnej služby, t.j. 60,11 € a režijný paušál 7,21 €, spolu 67,32 € podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 14 ods. 2 písm. c/ a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase vykonania právnej služby.

Najvyšší súd nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške, aká by mu patrila podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., t.j. 67,32 €, pretože vo vyčíslení trov právneho zastúpenia požadoval len 62,7 €.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 09. novembra 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v. r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková